

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2019. évi június hó 6. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A kábítószer kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt I.r. vádlott és társai ellen indult büntetőügyben a Balassagyarmati Törvényszék 2018. év december hó 18. napján kihirdetett 24.B.156/2017/120. számú ítéletét **megváltoztatja.**

Az ítélet bevezető részében 2018. december hó 18. napját az ítélet kihirdetésének napjaként megjelöli.

Az I.r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntetteként értékelt cselekményének anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.176.§ (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés.

Új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetteként értékelt cselekménye anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.184.§ (1) bekezdés IV. fordulat.

Az I.r. vádlott halmazati szabadságvesztés büntetése mértékét 5 (öt) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Az I.r. vádlottal szemben 201.000,- (kettőszázegyezer) Ft összegre vagyonelkobzást rendel el.

A II.r. vádlott bűnpártolás vétségeként értékelt cselekménye elkövetői alakzata helyesen felbujtó.

A II.r. vádlott szabadságvesztés büntetése mértékét 1 (egy) évre enyhíti.

A III.r. vádlott bűnös: bűnpártolás vétségében (Btk.282.§ (1) bekezdés b./ pont), ezért az ítéltábla 2 (kettő) évi időtartamra próbára bocsátja.

Az elsőfokú eljárás során összesen felmerült 2.297.768,- (kettőmillió-kettőszázkilencvenhétezer-hétszázhatvannyolc) Ft bűnügyi költségből az I.r. vádlott helyesen 1.418.641,- (egymillió-négyszáztizennyolcezer-hatszáznegyvenegy) Ft-ot, a II.r. vádlott helyesen 62.007,- (hatvankettőezer-hét) Ft-ot köteles viselni, kötelezi az ítéltábla a III.r. vádlottat 208.000,- (kettőszáznyolcezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére. Helyesen az állam visel 509.120,- (ötszázkilencezer-egyszázhusz) Ft-ot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét valamennyi vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig bűnügyi felügyeletben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt napi bűnügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

Az I.r. vádlott állandó lakóhelyét, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A II.r. vádlott lakóhelye megszűnt. Bejelentett lakóhelyét, tartózkodási helyét, személyazonosító

igazolványának számát pontosítja.

A III.r. vádlott tartózkodási helyei megszűntek, jelenlegi tartózkodási helyét, személyazonosító igazolványának számát pontosítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 39.030,- (harminckilencezer-harminc) Ft bünygyi költséget a III.r. vádlott köteles az államnak megfizetni.

Az ítélet ellen a III.r. vádlott tekintetében van helye fellebbezésnek a Kúriához.

### **I n d o k o l á s :**

A Balassagyarmati Törvényszék a 2018. december hó 18. napján kihirdetett 24. B.156/2017/120. számú ítéletével az I. r. vádlottat bűnösnek mondta ki kábítószer-kereskedelem büntetében (Btk.176. § (1) bekezdés (3) bekezdés), új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntetében (Btk.184. § (1) bekezdés), ezért halmazati büntetésül 7 év 4 hónap szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg, úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A szabadságvesztésbe beszámítani rendelte a vádlott által előzetes fogvatartásban és házi őrizetben, majd bünygyi felügyeletben töltött időt.

A II. r. vádlottat bűnösnek mondta ki közvetett tettesként elkövetett bűnpártolás vétségében (Btk.282.§ (1) b) pont), ezért 1 év 6 hónap, végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a szabadságvesztés végrehajtásának utólagos elrendelése esetére a szabadságvesztés kétharmad részének, de minimum 3 hónapnak a kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. Végrehajtás elrendelése esetén a szabadságvesztés tartamába a II.r. vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt beszámítani rendelte.

A III.r. vádlottat az ellene bűnpártolás büntette (Btk.282.§. (1) bekezdés (3) bekezdés c) pont) miatt emelt vád alól felmentette.

A IV.r. vádlott bűnösségét kábítószer birtoklása vétségében (Btk.178.§ (6) bekezdés) állapította meg, ezért őt 1 évi időtartamra próbára bocsátotta. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és a bünygyi költség viseléséről.

Az ítélet ellen az ügyész az I. rendű vádlott terhére a kiszabott büntetés súlyosításáért és vagyonek Kobzás alkalmazásáért, aII. r. vádlott terhére a cselekmény súlyosabb minősítése és a büntetés súlyosítása érdekében, aIII.r. vádlott terhére bűnösségének megállapítása és büntetés kiszabása végett jelentett be fellebbezést. Az I. r. és a II. r. vádlottak és védőik felmentésért fellebbeztek.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.711/2017/21. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, az I. és II.r. vádlottak és védőik fellebbezését nem tartotta megalapozottnak.

A fellebbezés elbírálására a Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülés kitűzését tartotta indokoltnak, amelyen bejelentette részvételét.

Rögzítette, hogy a jogorvoslati nyilatkozatok tartalmára figyelemmel teljes körű felülbírálat szükséges.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat megtartotta, döntően megalapozott tényállást állapított meg, ugyanakkor a III. tényállás a Be.592.§ (2) bekezdés a) és d) pontja alapján részleges megalapozatlanságban szenved, azaz hiányos, a bíróság a megállapított tényekből további tényekre is helytelenül következtetett.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a tényállást a bizonyítékok mérlegelésével állapította meg, indokolási kötelezettségét is teljesítette. Elemezte a vádlotti védekezéseket, a tanúk vallomásait, ezeket összevetette a helyszíni szemle eredményével, a tárgyi bizonyítékokkal és a szakértői véleményekkel. A megalapozott az I. és II. tényállásokból az elsőfokú bíróság helytálló következtetést vont le az I. r. vádlott bűnösségére és a cselekményeinek jogi minősítése is törvényes.

A III. tényállásban a II. r. vádlott és a III.r. vádlott érintett, mellyel kapcsolatban az elsőfokú bíróság megalapozatlan tényállást állapított meg. A bizonyítékok köréből tévesen rekesztette ki aII. rendű vádlott első gyanúsítottai vallomását. A kirekesztés indokai helytelenek. Az elsőfokú bíróság az első gyanúsítottai kihallgatással összefüggésben megkérdőjelezte a védő kirendelését, értesítését, továbbá ellenőrizhetetlennek tartotta, hogy a terhelt a védő kirendeléséről mikor szerzett tudomást. Az érveléssel szemben rögzíteni szükséges azt is, hogy a nyomozati iratok 5. kötet 237. oldalán szereplő jegyzőkönyv 3. oldal közepén írtak szerint a II. r. vádlott saját kezű aláírása előtt közvetlenül a szerepel, hogy "ügyemben a hivatalból kirendelt védő jár el", amely nyilatkozat összeegyeztethető a kirendelő határozat terhelt általi átvételével, amely az idézett nyilatkozat szerint értelemszerűen a kihallgatás elején kellett, hogy megtörténjen. A nyomozó hatóság ugyancsak jegyzőkönyvbe foglalt tájékoztatása egyeztethető össze az 5. kötet 145. oldalán szereplő feljegyzésben foglaltakkal. Ugyanazon eljáró hivatalos személy az 5. kötet 57. oldalára befűzve feljegyzést készített a III.r. vádlott kirendelt védőjének értesítéséről, aki a késői időpont ellenére is megjelent a gyanúsítottai kihallgatáson, azaz a feljegyzésben rögzített értesítés kétségtelenül megtörtént. Erre figyelemmel alaptalan annak valószínűsítése a bíróság részéről, hogy a nyomozó hatóság ugyanazon eljáró tagja ugyanabban az ügyben a másik terhelt kapcsán ne a feljegyzés tartalma szerint járt volna el.

Sérelmezte az ügyész azt is, hogy az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy a védő értesítése időpontjának ellenőrizhetetlensége miatt kirekesztette a fenti vallomást, kétségbe vonta a vallomás önkéntességét, és taglalta a vallomást akként, hogy rövid tartalma sem logikailag, sem szöveggörnyezete alapján nem értelmezhető. (ítélet 28. oldal). Ezt követően pedig a terhelti vallomás megváltoztatására adott fáradságra hivatkozó rendhagyó terhelti választ, mint védekezést elfogadta.

Az ügyészi álláspont az volt, hogy a terhelti vallomás kirekesztése mellett már nem kerülhetett volna sor annak értelmezésére, a védekezés módosítása miatt felmerülő ellentmondás feloldására.

Tévesnek tartotta az ügyész az elsőfokú bíróság azon következtetéseit is, hogy a III.r. vádlott ugyan tudott fia kábítószer használatáról, de annak részleteit nem ismerte. (ítélet 37. oldal). A használat általánosságban valaminek, valamely célra való igénybevétele. A használat magában foglalja annak birtoklását, elfogyasztását és akár anyagi haszonszerzés végett történő átadását, azaz értékesítését is.

Hivatkozott az ügyészség arra is, hogy a II. r. vádlott első gyanúsítottai vallomásában foglaltakat egyéb bizonyítékok is alátámasztják. III.r. vádlott tekintetében pedig a helytálló

ténymegállapításokból téves következtetést vont le az elsőfokú bíróság. A tévesen kirekesztett bizonyíték tartalma, valamint a többi bizonyíték alapján megállapítható, hogy a II. r. és a III.r. vádlott tudott I. rendű vádlott fogyasztási és értékesítési tevékenységéről is.

A megváltoztatásra szoruló tényállásból következően a II. rendű és a III.r. vádlottak terhére az életfogytig tartó szabadságvesztés büntetéssel is büntetendő bűncselekménnyel kapcsolatos bűnpártolás büntette állapítható meg.

Az ügyészi álláspont szerint az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor irányadó körülményeket számba vette. A súlyosító körülmények száma és hangsúlyosabb nyomatéka a büntetési cél és bünteteskiszabási elvek érvényesítése érdekében halmazati büntetésül súlyosabb szankció, hosszabb tartamú szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás kiszabását indokolja a I. rendű vádlott tekintetében.

a II. rendű vádlott a jelen ügyben terhére rótt cselekményt megelőzően megrovásban részesült, amely intézkedés nem alapoz meg büntetett előéletet, súlyosító körülményként vehető figyelembe. Súlyosító körülmény az is, hogy a jelen ügyben terhére rótt cselekmény elkövetését követő egy hónap múlva új pszichoaktív anyaggal visszaélés bűncselekménye miatt végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték.

Az átirat szerint a járulékos kérdések körében helyesen mutatott rá az elsőfokú ügyészi fellebbezés indokolása arra, hogy a tényállásban az I. rendű vádlottal szemben a vagyoneklozást megalapozó adatok rögzítésre kerültek, meghatározható a vagyoneklozás összege, ezért a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján alkalmazásának van helye.

Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján változtassa meg, az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés és közügyektől eltiltás tartamát növelje, vele szemben rendeljen el vagyoneklozást, a II. r. vádlott cselekményét a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés c) pontja szerint minősülő felbujtóként elkövetett bűnpártolás büntettének minősítse, a vele szemben kiszabott szabadságvesztés és próbaidő tartamát növelje, állapítsa meg a III.r. vádlott bűnösségét a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és a (3) bekezdés a) pont szerint minősülő bűnpártolás büntetében, és szabjon ki vele szemben végrehajtásában felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, egyebekben az ítéletet a Be.605.§ alapján hagyja helyben.

Az I. r. vádlott védője írásbeli fellebbezés indokolásában azt kérte, hogy a másodfokú bíróság a védencét az I. pontban írt cselekmény vádja alól bűncselekmény hiányában, a II. pontban írt cselekmény vádja alól bizonyítottság hiányában mentse fel. Amennyiben a II. pontban bűnössége megállapítható, kábítószer birtoklása büntettéért kerüljön felelősségre vonásra.

A védő fellebbezését kiegészítette azzal, hogy a tényállás megalapozatlan, amennyiben azt a másodfokú bíróság kiküszöbölhetetlennek látja, az ítélet hatályon kívül helyezését, az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

Beadványában felhívta a figyelmet az aggályos bizonyíték mérlegelésre, kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe az I.r. vádlott védekezését maradéktalanul alátámasztó bizonyítékokat. Olyan tényadatokat szerepeltetett az elsőfokú bíróság az I. tényállásnál, amelyek valóságát minden konkrétnak nélkül helytállónak fogadta el. Utalt arra, hogy a tényállásban helytelenül szerepel, hogy az 1. számú tanú 2012. évtől 2016. júliusáig változó intenzitással, de hetente 3-4 alkalommal vásárolt az I.r. vádlottól biofünek nevezett, acetonnal hígított kristályos anyaggal permetezett orvosi

zilizt, melynek hatóanyaga és szerkezetére gyakorolt hatása változatlan volt. Megállapításra került az is, hogy az 1. számú tanú 2015. április 11. és 2016. június hó 30. között eltelt 62 hét alatt minimum 186 alkalommal vásárolt I.r. vádlottól biofünek nevezett anyagot. Az ADB-FUBINACA anyagot tévesen az ítélet 2015. április hó 11 napjától sorolja az új pszichoaktív anyagok körébe, helyesen az 2015. július hó 1. napjától minősült annak, így az értékesítése sem 62 hét alatt, és nem 186 alkalommal történhetett meg megállapíthatóság esetén. A tényállásban szereplő anyag a felhívott időszakban az 1. számú tanútól nem került lefoglalásra, csak és kizárólag a tanú ellentmondásos és alá nem támasztott nyilatkozata áll rendelkezésre. Nemcsak az átadások megtörténte aggályos, hanem az is, hogy ténylegesen új pszichoaktív anyagnak minősített vegyület került az I. rendű vádlottól az 1. számú tanú birtokába. Az is lehetséges, hogy valamilyen hasonló egészségre ártalmas, illetve ártalmatlan, de nem valamilyen bűncselekményből származó házi készítésű szintetikus anyagról lehetett szó.

Felhívta a figyelmet a további tanúk vallomásainak ellentmondásaira is, véleménye szerint az elsőfokú bíróság nem adta kellő magyarázatát, hogy tanú1. vallomásai közül miért az első nyomozati nyilatkozatát fogadta el. Tanú2. tagadta, hogy ismerte volna I.r. vádlottat, a tárgyalás során állította, hogy bódult állapotban zajlott a kihallgatása, a tárgyaláson védenca nyilatkozatát alátámasztó vallomást tett. A tanú kihallgatását végző és tárgyalási szakban kihallgatott rendőrtanú orvosi ismeret hiányában nem tudta felmérni tanúzási képességét. A 2. számú tanú fiatalkorú volt, kábítószerrel összefüggő cselekmény miatt eljárás alá vonták, aggályos, hogy tanúként kihallgatásra került.

A védő kitért IV.r. vádlott ellentmondásos nyilatkozataira is, sérelmezte, hogy I.r. vádlott mindvégig következetes vallomása nem került elfogadásra.

Azt kérte, hogy amennyiben a megalapozatlanság kiküszöbölhető, és az I.r. vádlott felelőssége mégis megállapítható a bizonyítékok alapján, védenca büntetőjogi felelősségét a másodfokú bíróság ne kereskedésben, hanem kábítószer birtoklása büntetében állapítsa meg.

Harmadlagosan I.r. vádlott büntetésének lényeges enyhítését kérte.

A kitűzött nyilvános ülésen II. r. vádlott előadta, hogy jelenleg Németország ban Kasselben dolgozik, mobilházakat épít, jövedelme 1500,- Euro.

Az ügyész perbeszédében az átiratban írtakat kiegészítéssel, pontosítással tartotta fenn. Utalt arra, hogy sajátos ítélet szerkesztést alkalmazott az eljáró bíróság. Figyelemmel azonban arra, hogy az indokolásban foglaltak is felhasználhatóak a tényállás részeként, a tényállás kiegészíthető. Az I. és II. tényállási pontot megalapozottnak tartotta, a III. tényállási pont tekintetében érvelése az volt, hogy az indokolásban észlelhető téves ténybeli következtetéseket kirekesztve III. rendű vádlott bűnössége is megállapítható. III.r. vádlott férjével együtt tudott arról, hogy fiúk rendszeres kábítószer-fogyasztó, III.r. vádlott rendszeresen takarította az ingatlant, a lakásban porciózásra utaló körülmények voltak. II. és III.r. vádlottak tudtak arról, hogy a kábítószer I. rendű vádlott maga szerzi be, adagolja és értékesíti. III.r. vádlott cselekményének minősítése II. rendű vádlott cselekményének helyes minősítésével egyező. A cselekmény a minősítést is sérelmezte. Álláspontja szerint életfogytig tartó szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény kapcsán követte el II. és III.r. vádlott a bűnpártolás büntetét.

A büntetés kiszabás körében az I. r. vádlott fő- és mellékbüntetésének lényeges növelését, II.r. vádlott büntetése tartamának felemelését és a próbaidő növelését, míg a III.r. vádlott esetében a bűnösség megállapítását követően felfüggesztett szabadságvesztés kiszabását tartotta indokoltnak. I.

rendű vádlott tekintetében 207.000,- Ft vagyonekbebeczés alkalmazását kérte.

Az I. r. vádlott védője perbeszédében az írásbeli fellebbezés indoklását azzal egészítette ki, hogy I. r. vádlott fiatal felnőtt volt az elkövetéskor, élettársa várandós, a további időmúlás enyhítő körülmény, a vádlott életvitele pozitív irányban változott a bűnügyi felügyelet tartama alatt, komoly megelőző, nevelő hatása volt az eljárásnak.

A II. r. vádlott védője úgy látta, hogy az ügyészség nem tudta bizonyítani a vádat, spekulatív eszközöket használt. A II.r. vádlott terhére rótt cselekmény alól felmentést indítványozott. Azt kérte, hogy amennyiben bűnösség megállapítására kerül sor, az ítéletábla értékelje, hogy gyermeke védelmében követte el II.r. vádlott a cselekményt.

A III.r. vádlott védője az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokainál fogva.

Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán megtett nyilatkozatában azt hangsúlyozta, hogy nem volt kereskedő, csak használt a szert, családalapításra hivatkozva enyhe büntetés meghatározását kérte.

Az ítéletábla megállapította, hogy az ügyben a bejelentett jogorvoslati nyilatkozatokra figyelemmel teljes körű felülbírálat szükséges.

A Fővárosi Ítéletábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.590.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző eljárással együtt bírálta felül.

Vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, megállapította, hogy hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés nem történt.

Nem feleltethető meg ugyanakkor a Be. szabályainak a II.r. vádlott első gyanúsított kihallgatásának jegyzőkönyvében foglaltak kirekesztése. (ítélet 27- 28. oldal) Az pedig különösen nem állja meg a helyét, amelyet a 27. oldal 3. bekezdésében a törvényszék rögzített, hogy a kihallgatás és a vallomás rögzítésének tisztességtelensége megállapítható lenne. Erre történő utalást a másodfokú bíróság mellőzte.

A védői értesítés megtörtént, a II.r. vádlott úgy nyilatkozott kihallgatása megkezdése előtt, hogy ügyében kirendelt védő jár el. (nyom. ir. 5. kötet 235. oldal) A védő már a kiértesítéskor bejelentette, hogy a kihallgatáson nem kíván részt venni, jelenléte nem volt kötelező. III.r. vádlott védőjének a fél óra különbséggel megtartott gyanúsított kihallgatásra a védői értesítés ugyancsak megtörtént, melynek bizonyítéka az is, hogy a védő a késői időpont ellenére a kihallgatáson megjelent. A védői értesítéseket ugyanazon személy végezte (nyomozati irat V. kötet 57. és 145. oldal, r.ftörm.) a rendelkezésre álló feljegyzések szerint. A II.r. terhelt gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyv tartalma nem tekinthető törvényellenesen beszerzett bizonyítéknak, kirekesztésére nincs törvényes ok. Nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a II.r. vádlott következő kihallgatása alkalmával korábbi nyilatkozatát fenntartotta. (nyom. ir. V. kötet 245. oldal) Egyetértett az ítéletábla azon ügyész állásponttal, hogy amennyiben egy bizonyíték kirekesztésre kerül, annak tartalma nem vizsgálható, nem vethető össze az egyéb bizonyítékokkal.

Az ítéletábla rögzíti a jegyzőkönyv tartalmát is, mert bizonyítékként felhasználja. A II.r. vádlott arról adott számot, hogy a nála tartott házkutatás során lefoglalt kristályos anyag nem az övé, hanem a fiáé, az I.r. vádlotté, akiről tudja, hogy drogozik. A növényi törmelék tartalmazó tasakok is fia tulajdonát képezik, saját fogyasztásra van neki, nem árulta. A mérleget fia használta, beosztotta

vele a napi adagját. A nejlon tasakok csavaroknak kellenek. A hálószoza éjjeli szekrényén lévő dobozban lévő kristályos anyagot fia vitte oda. Következő kihallgatása alkalmával ezen mondatát némileg változtatta annyiban, hogy a dobozt nem nyitotta ki, nem tudta, mi volt benne, azt viszont tudta, hogy csak a fia vihette oda.

Figyelemmel arra, hogy az I. és II.r. vádlottak védői megalapozatlansági okokra hivatkoztak, az ítélet tábla vizsgálta azok fennállását.

A hivatkozásokkal ellentétben azt állapította meg, hogy a törvényszék a tényállást kellő mértékben felderítette, taglalta a bizonyítékokat. Egyetértett az ítélet tábla azon ügyészi hivatkozással, hogy az ítélet szerkesztése eltér a hagyományostól, nehezen követhető, a tényállások és a bizonyítékok mérlegelése keveredik.

A megállapított tényállás kismértékben hiányos, néhány helyen iratellenes megállapítást is tartalmaz, téves logikai következtetése a törvényszéknek a III.r. vádlott III. tényállásban írt cselekménye kapcsán volt.

A Be.592.§ (2) bekezdés a), c) és d.) pontjaiban írt megalapozatlansági hibát a másodfokú bíróság a Be.593.§ (1) bekezdés a) és c) pontjában írt jogkörénél fogva kiküszöbölte az iratok tartalma és a II.r. vádlott nyilvános ülésen tett előadása alapján alábbiak szerint:

A személyi részt illetően az ítélet 4. oldal 5. bekezdését követően rögzíti, hogy a II.r. vádlott jelenleg Németországban Kasselben, építkezésen dolgozik, havi jövedelme 1500,- Euro.

Az 5. bekezdés végén a büntetett előéletre utalást mellőzi, mert a II.r. vádlott utóbb, jelen eljárással érintett cselekményt követően került más ügyben elítélésre.

Az I. tényállás 1 bekezdésében (itélet 5. oldal 2. bekezdés első sora) a 2015. április 11-i időpont helyett az ítélet tábla a 2015. július hó 1.-i időpontot rögzíti kezdőidőpontként.

A 3. bekezdésben a 2015. április hó 11. időpont helyett a július 1.-i időpontot szerepelteti.

A tényállás 3. bekezdése helyesen: Az 1. számú tanú 2015. július hó 1. és 2016. június hó 30. nap között eltelt 52 hét alatt minimum 156 alkalommal vásárolt az I.r. vádlottól biofünek nevezett anyagot.

Az ítélet 6. oldal 2. bekezdésében a 2015. április hó 11.-i dátumot július hó 1. napjára javítja.

A II. tényállás utolsó mondataként az ítélet tábla rögzíti az ítélet 16. oldal 5. bekezdéseként, hogy az I.r. vádlott bizonyíthatóan 27.000,- forintot fordított a tényállásokban szereplő új pszichotróp anyag és kábítószer beszerzésére.

A III. tényállásban az ítélet 20. oldal 2. bekezdés 12. sorából mellőzi, hogy III.r. vádlott csupán a rendőri kihallgatása előtt tudta meg II.r. vádlottól, hogy ezen ingatlanban az I.r. vádlott kábítószer tartalmú növényi anyagot helyezett el.

Helyette azt rögzíti, hogy III.r. vádlott korábbról tudta, hogy ezen ingatlanban az I.r. vádlott kábítószer tartalmú anyagot helyezett el, a kulcsot azért dobta el, hogy a hatóság az ingatlanba ne jusson be, a kábítószer tartalmú anyagot ne találja meg. A tényállás utolsó mondataként rögzíti, hogy a II. és III.r. vádlott bizonyíthatóan nem tudott arról, hogy a kábítószer mennyisége a jelentős

menyiség alsó határát meghaladta.

A tényállás e kiegészítésekkel és módosításokkal teljes, iratellenes megállapítást, téves logikai következtetést nem tartalmaz.

A másodfokú bíróság a módosított tényállás alapján bírálta felül az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.593.§ (3) bekezdése alapján.

A bizonyítékok mérlegelésével a másodfokú bíróság többnyire egyetértett, felülmérlegelésére a másodfokú eljárásban szűk körben van lehetőség. (Be.593.§ (1) és (2) bekezdés)

A bizonyítékmérlegelés az elsőfokú bíróság feladata, az indokolásból megismert elemző értékelésből megállapítható, hogy az I.r. vádlott védekezését az elsőfokú bíróság nem fogadta el, részletesen megindokolta, hogy azzal szemben mely személyi és tárgyi bizonyítékokra alapította a tényeket, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett, azt megismételni nem kívánja. Az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének eleget tett. Az I.r. vádlott védője által írtak a bizonyítékmérlegelés körében nem fognak helyt. Helyes volt ugyanakkor az I.r. vádlottat érintően azon védői hivatkozás, hogy a az 55/2014.(XII.30.) EMMI rendelet szerint figyelemmel a 66/2012. (IV.2.) Kormányrendelet 34. pont 1. melléklet c) pontjára az ADB-FUBINACA vegyület 2015. július hó 1. napjától minősült új pszichoaktív anyagnak, ezért a tényállásban írt időszakok és az értékesítések számát 1. számú tanú részére módosítani kellett.

Nincs ügydöntő jelentősége azon védői hivatkozásnak, hogy az 1. számú tanú a 2012. és 2015. júliusa közötti időszakra vonatkozóan - mely nem a vád tárgya - pontosan milyen előadást tett, illetve hogy tévesen 2017-ben jelölte meg az utolsó vásárlás időpontját, (I.r. vádlottat a tényadatok szerint 2016. augusztus 24. napján őrizetbe vették), mint ahogy annak sem, hogy a nem vád tárgyat képező időszakban 1 év kihagyás is volt a vásárlásban. Az 1. számú tanú vallomását az elsőfokú bíróság lényeges tartalmi elemeiben értékelte, és helyesen úgy foglalt állást, hogy nyilatkozatára tényállás alapítható, szemben az I.r. vádlott vallomásával.

Hiányosnak találta a másodfokú bíróság a tényállást viszont abban a körben, hogy nem tartalmazta a vagyonekbevétele megállapítása szempontjából releváns összeget, amelyet az I.r. vádlott bizonyíthatóan a biofű vagy kábítószer beszerzésére költött. Az I.r. vádlott az elsőfokú bíróság előtt csak meghatározott körben válaszolt kérdésekre, a vásárlásra fordított összeg pontosan nem volt tisztázható, felolvasott nyomozati vallomásában, amelyet a tárgyaláson fenntartott, adat van arra (nyomozati iratok V. kötet 371. oldal), hogy 9 gramm anyag vásárlásáért 27.000,- forintot fizetett.

A felülmérlegelés tilalma ellenére lehetséges a tényállás vádlott terhére történő megváltoztatása a másodfokú eljárásban az iratok tartalma és ténybeli következtetés alapján, ha az elsőfokú bíróság nem vett figyelembe valamely tárgyalás anyagává tett bizonyítékot, vagy tényből tényre helytelenül következtetett, mely a III. tényállási pont tekintetében megtörtént.(Be.593.§ (1) bekezdés b) pont)

Az elsőfokú bíróság a 93. számú jegyzőkönyvben foglaltan a tárgyaláson ismertette a Salgótarjáni Járási Bíróság 1.Bpk.252/2016. számú csatolt irataiból a 2. számú határozatot, az ítéletet, felolvasta a 3.B.387/2016. számú ügyben a II.r. vádlott tanúként tett nyilatkozatát, (690. oldal), amely azt tartalmazza, hogy „ a feleségem tudja, hogy a fiam használ ilyen szert,...otthon is volt a lakásunkban ilyen anyag, együtt lakunk...” A házkutatásról szóló jegyzőkönyv szerint (483. oldal) a III.r. vádlottól kerül lefoglalásra az új pszichoaktív anyag. II.r. vádlott közölte, hogy ő tette felesége kizárásáért. A 2015. október 6. napján a tanúként kihallgatott a III.r. vádlott előadta, hogy amikor

férje visszament a piacról, táskájába tette az anyagot, nem mondta, mi van a zacskóban, ő pedig nem kérdezte (nyom. ir. 507. oldal). Az okiratokból megállapíthatóan mind a II., mind III.r. vádlottnak tudomása volt fiúk tevékenységéről, vásárlásairól, fogyasztási szokásairól.

Az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt is, hogy a lakásban a III.r. vádlott rendszeresen takarított, a viszonylag kis alapterületű 41 m<sup>2</sup>-es lakásban észre kellett vennie az éjjeli szekrényen, a nem túl magas szekrényen tárolt anyagot és a spájzban tárolt, higításhoz szükséges eszközöket. A II.r. vádlott nyilatkozata szerint ő tudta, hogy ebben a lakásban az éjjeli szekrényen kristályos anyag van, de a dobozba nem nézett bele. A megállapítottak szerint a III.r. vádlott a II.r. vádlottnál lényegesen gyakrabban járt a takarítás okán a lakásban, ismerte fia kábítószer fogyasztással kapcsolatos szokásait is. Tudatára következtetni kell abból a tényből, hogy amikor tudomást szerzett a rendőri intézkedésről, hogy a házkutatás miatt a rendőrhatalóság be kíván menni a lakásba, a kulcsot a kéménynyílásba dobta. Elfogadhatatlan az elsőfokú bíróság azon magyarázata, hogy férje utasítására cselekedett, szabad akaratát nem volt.

Az ügyészi érvelés azon részével azonban nem értett egyet a másodfokú bíróság, hogy a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiséget is át kellett volna fogni a II. és III.r. vádlottak tudatának.

A bizonyítékok értékelésénél a fent írt logikai hiba és hiányos bizonyítékértékelés miatt a másodfokú bíróság az ítélet 23. oldal utolsó bekezdésétől a 26. oldal 2. bekezdéséig, és a 35. oldal utolsó bekezdésétől a 38. oldal 2. bekezdéséig terjedő részből mellőzi a fentieknek ellentmondó következtetéseket. Helytelen és irreleváns büntetőjogilag az a bírói következtetés, hogy III.r. vádlott mind a lakcím megjelölése, mind a kulcs elrejtése során más személy magatartásához igazodott, magatartását önkéntes elhatározás nem alakította. (ítélet 38. oldal 1. bekezdés)

A további bizonyítékmérlegeléssel az ítéletábra egyetértett.

Figyelemmel arra, hogy az I. és II. tényállásokat illetően felülmérlegelésre nem volt mód, az I.r. és II.r. vádlott védőinek felmentést célzó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

Értelmezhetetlen azon II.r. védői állítás, amellyel az ügyészi tevékenységet minősítette. Az iratanyagból megállapíthatóan az ügyészség spekulatív eljárására következtetést vonni nem lehetett.

Az elsőfokú bíróság a III.r. vádlott cselekményének megítélését leszámítva helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére, a cselekmények minősítését illetően a másodfokú bíróság osztotta a törvény álláspontját.

Nem fog helyt azon védői hivatkozás, hogy az I.r. vádlott terhére a II. pontban leírt magatartás kapcsán kábítószer birtoklása büntetné lenne megállapítható. Az ítélet 35. oldal 2.-3. bekezdésében foglaltak helytállóak. A jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiség még önmagában valóban nem adna alapot kereskedői magatartás megállapítására. Ugyanakkor a higításhoz, porciózáshoz szükséges, részben azzal szennyezett eszközök értékesítésre vonatkozó adat nélkül is a kereskedés megállapítását jelenthetnék. Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a helyesen megállapított tényállás szerint értékesítésre is van adat. Helyesen vetette el a törvényszék azon I.r. vádlotti védekezést, hogy saját használatra kívánta előre porciózni I.r. vádlott a jelentős mennyiség alsó határát meghaladó mennyiségű kábítószer.

Rögzítette a rendelkező részben az ítéletábra, hogy az I.r. vádlott kábítószer-kereskedelem büntettként értékelt cselekményének anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.176.§ (1) bekezdés IV.

fordulat, (3) bekezdés, új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntettként értékelt cselekménye anyagi jogi megjelölése helyesen Btk.184.§ (1) bekezdés IV. fordulat, a IV. fordulat mindkét cselekmény esetében a kereskedésre utal.

Nem osztotta az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség azon álláspontját, hogy a II. és III.r. vádlottak életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntethető bűncselekménnyel kapcsolatban követték el a bűnpártolás bűncselekményét. A rendelkezésre álló adatokból nem vonható következtetés arra, hogy tisztában kellett lenniük vagy lehettek azzal, hogy jelentős mennyiség alsó határát meghaladó kábítószer van az ingatlanban. Mindezt helyesen minősítette a törvényszék II.r. vádlott cselekményét a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző bűnpártolás vétségének, értelemszerűen III.r. vádlott cselekménye is vétségként minősül. A megállapított tények alapján a II.r. vádlott Btk.14.§ (1) bekezdése szerinti felbujtói szerepe állapítható meg, ezért a közvetett tettesi elkövetői alakzatra utalást mellőzni volt szükséges.

A büntetéskiszabás körében értékelendő tényezőket a törvényszék helyesen sorolta fel. A további időmúlás az enyhítő körülmény nyomatékát nem fokozza, mert rövid időn belül sor került az ítélet másodfokú felülbírálatára. Helyesen az értékelendő enyhítő körülményként I.r. vádlott javára, hogy cselekményei egy részét követte el fiatal felnőttként, melynek nyomatéka jelentős.

Az Európa Tanács R. (2003) 20 sz. ajánlása kifejezetten azért született meg, hogy a fiatalkorúak bűnelkövetésére adandó új, korszerű válaszokat kidolgozva adjon útmutatást Európa államainak. Ezek között az életkorhatárok felfelé kitolódásának elismerése, rugalmasabb kezelésének sürgetése (11. pont) is megtalálható. A hivatkozott 11. pont pedig a magyar büntetőjogban fiatal felnőttként meghatározott bűnelkövetőkkel kapcsolatos ítélezési gyakorlat szempontjából bír jelentőséggel. A 11. pont azt tartalmazza:

Figyelembe véve a felnőtté válás időszakának a meghosszabbodását, lehetővé kellene tenni, hogy a fiatal felnőttek a fiatalkorúakhoz hasonló bánásmódban részesüljenek és velük szemben ugyanolyan intézkedéseket alkalmazzanak, ha a bíró úgy ítéli meg, hogy még nem olyan érettek és cselekményükért nem annyira felelősek, mint valóban felnőtt társaik.

Mindezt irányadónak tartva az I.r. vádlott esetében a fő- és mellékbüntetés súlyosítására nem látott lehetőséget az ítéletábra, ugyanakkor a büntetést eltúlzottnak találva azt 5 évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát ugyancsak 5 évre enyhítette.

Helytálló az ügyészi indítvány a vagyonekbevétele alkalmazásának szükségességét illetően.

A Btk.74.§ (1) bekezdés a.) pont alapján vagyonekbevételezt kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyona, amelyet az elkövető a cselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett.

A Legfelsőbb Bíróság 1/2008 Büntető Jogegységi határozata szerint az elkövetővel szemben a kábítószer értékesítésével összefüggő vagyona vagyonekbevételezt kell elrendelni. A vagyonekbevétele nem korlátozható az értékesítéssel elért nyereségre. Azt a bűncselekménnyel összefüggő teljes vagyona el kell rendelni, függetlenül a megszerzésre fordított vagyon mértékétől, illetve hogy az értékesítés az elkövető számára nyereséges vagy veszteséges volt-e. Nem csökkenthető a megszerzéssel összefüggő kiadásokkal.

A vagyonekbevétele hatálya alá tartozó vagyon magában foglalja a bűncselekményből eredő, azzal összefüggő pénzben kifejezhető értékkel bíró javakat, és annak hasznát. A megszerzésre fordított összeg is vagyonekbevétele alá esik (megszerzéssel összefüggő kiadások).

A vádlott a tényállásban felsoroltak szerint az értékesített új pszichoaktív anyagért és a kábítószerért bevételre tett szert, ezen túlmenően vagyoneklobzás alá esik a beszerzésre fordított megállapítható 27.000,- forint összeg is.

Az összesen 201.000,- Ft-ra az ítélet tábla a Btk.74.§ (1) bekezdés a) pontja alapján vagyoneklobzást rendelt el I.r. vádlott esetében.

A II.r. vádlott esetében a büntetett előélet nem súlyosít, mert a vádlott a cselekmény után került jogerősen elítélésre. A megrovás alkalmazása súlyosító körülményként értékelendő, mint ahogy felbujtói szerepe, felelőségét bűnbe sodró magatartása is. Súlyosít az is, hogy a terhére róható jelen ügy tárgyát képező cselekmény elkövetését követő egy hónap múlva új pszichoaktív anyaggal visszaélés büntette bűncselekmény miatt végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztésre ítélték.

A súlyosító körülmények közül a büntetett előélet kikerülése miatt, és arra tekintettel, hogy a megállapított vétség 2 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, a II.r. vádlott szabadságvesztés büntetése mértékét az ítélet tábla 1 (egy) évre enyhítette. A felfüggesztés próbaidejének tartamát sem súlyosította.

A III.r. vádlott bűnösségét a másodfokú bíróság a Btk.282.§ (1) bekezdés b) pontjába ütköző és eszerint büntetendő bűnpártolás vétségében állapította meg.

Esetében enyhítő körülmény büntetlen előélete, az időmúlás, valamint hogy gyermeke érdekében követte el a cselekményt. Súlyosító körülményt az ítélet tábla nem állapított meg. Az ítélet tábla úgy ítélte meg, hogy vele szemben büntetés kiszabására nincs szükség, 2 évi időtartamra próbára bocsátotta a Btk.65.§ (1) bekezdés alkalmazásával. Az ítélet tábla a büntetés kiszabását 2 évi próbaidőre elhalasztotta, mert alaposan feltehető, hogy a büntetés célja intézkedés alkalmazásával is elérhető. A próbaidő tartamát ugyanezen törvényhely (3) bekezdése alapján állapította meg.

A Btk.66.§ (1) bekezdése szerint a próbára bocsátást meg kell szüntetni, és büntetést kell kiszabni, ha

- a) a próbára bocsátottat a próbára bocsátás előtt elkövetett bűncselekmény miatt a próbaidő alatt elítélik,
- b) a próbára bocsátottat a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt elítélik.

A (2) bekezdés szerint az (1) bekezdésben meghatározott eseten kívül a próbaidő elteltével az elkövető büntethetősége megszűnik.

Észlelte az ítélet tábla, hogy a törvényszék a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezéseit egyáltalán nem indokolta. A lefoglalások megszüntetése a Be.320.§ (1) bekezdés a) pontján, az I.r. vádlott részére történő kiadás a Be.321.§ (1) bekezdésén, míg az elkobzás a Btk.72.§ (1) bekezdés a) és c) pontjain alapul.

Az elsőfokú eljárás során összesen felmerült bűnügyi költség összege az ítéletben nem került megjelölésre, mint ahogy az állam terhén maradt költség összege sem. Az ítélet tábla megállapította, hogy az összesen felmerült 2.297.768,- Ft bűnügyi költségből a I.r. vádlott helyesen 1.418.641,- Ft-ot, a II.r. vádlott helyesen 62.007,- Ft-ot köteles viselni.

A bűnösnek kimondott a III.r. vádlottat az ítélet tábla a Be.574.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a terhén felmerült 208.000,- Ft bűnügyi költség megfizetésére. Az állam által viselt költség összegét

az ítélet tábla 509.120,- Ft-ban határozta meg, mert leszámította a IV.r. vádlott által viselt összeget.

A Be.599.§ (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen eljárva az ítélet tábla a törvényszék ítéletét a Be.606.§ (1) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, egyebekben helyes indokainál fogva a Be.605.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I.r. vádlott vonatkozásában az elsőfokú bíróság ítéletének kihirdetésétől a mai napig büntügyi felügyeletben töltött időt a Btk.92.§ (1) és (3) bekezdés a) pontja alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendelte oly módon, hogy egy napi szabadságvesztésnek öt napi büntügyi felügyeletben töltött idő felel meg.

A személyi adatokban történt változásokat az ítélet tábla az állampolgársággal és a személyazonosító okmány számával együtt a Be.561.§ (2) bekezdés b) pontja alapján feltüntette, mert annak megjelölését a törvényszék elmulasztotta (Be.184.§ (2) bekezdés d) és e) pont). Feltüntette az ítélet fejrészeiben az ítélethirdetés dátumát is, mert azt az elsőfokú bíróság nem jelölte meg.

A másodfokú eljárásban felmerült büntügyi költséget az ítélet tábla a Be.613.§-a alapján megállapította, annak viselésére a Btk.574.§ (1) bekezdése alapján a III.r. vádlottat kötelezte.

A III.r. vádlott tekintetében a fellebbezési jog a Be.615.§ (2) bekezdés a) pontján alapul.

**Budapest, 2019. június hó 6. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

**Dr. Fatalin Judit sk.**  
előadó bíró

**Radnainé dr. Solymosi Viktória sk.**  
bíró

A Balassagyarmati Törvényszék 2018. december hó 18. napján kihirdetett 24.B.156/2017/120. számú ítéletet az I.r., a II.r. és a III.r. vádlott vonatkozásában 2019. június hó 6. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

**Budapest, 2019. június hó 6. napján**

**Dr. Lassó Gábor sk.**  
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes  
tiszttviselő